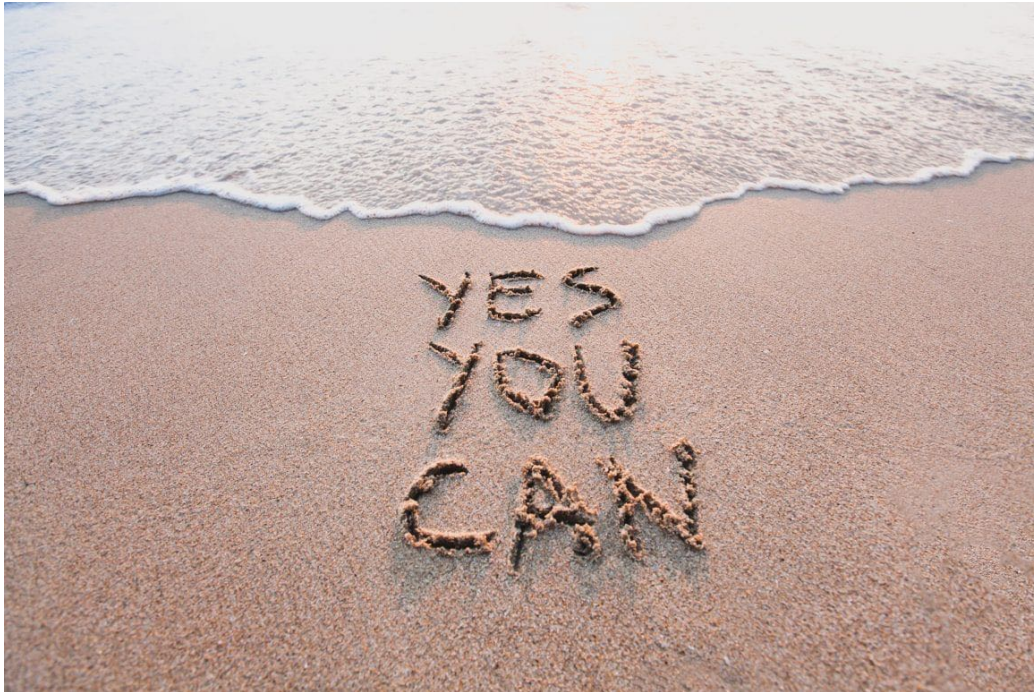

Mai bine să îți pară rău de ce ai făcut, decât de ce nu ai făcut

Motto: Nu-ți regreta greșelile! Dacă nu le-ai fi făcut, n-ai fi știut niciodată cum e mai bine.

Anonim

Mircea Sârbu
Martie 2021, Curtea de Argeș

Seria: "Proverbe și zicale populare tălmăcite"

Cuprins

Când și în ce condiții luăm o decizie?.....	3
Care sunt etapele unei decizii.....	6

Când și în ce condiții luăm o decizie?

Toată viața suntem puși în situația de a lua decizii. În timp constatăm că unele au fost bune, altele mai puțin bune.

Proverbul de care ne ocupăm, la prima vedere ar părea că sugerează faptul că întotdeauna a doua decizie e cea mai bună. Oare asta vrea să spună proverbul? Oare ne îndeamnă să nu acționăm sub impulsul momentului? Oare susține deciziile pripite?

Dar hai să nu anticipăm, să vedem care e de fapt esența proverbului. Pentru a ajunge la o concluzie cât de cât pertinentă, trebuie să începem, bineînțeles, cu începutul.

Să vedem care e factorul care, la un moment dat ne îndeamnă să alegem o anumită decizie, din multitudinea de variante posibile.

Să începem deci cu elementul primordial, apariția omului, căci fără existența omului nu putem vorbi de decizii, căci, un lucru de netăgăduit este faptul că tocmai omul este pus în ingrata, uneori, situație de a lua decizii.

Omul a apărut pe pământ nu dintr-o întâmplare, omul a apărut pe pământ pentru a experimenta și evolua. Pământul este cea mai propice planetă din Univers care poate asigura evoluția omului pe care îl cunoaștem, în faza evolutivă în care se găsește el acum. Până să fi apărut pe Pământ, așa cum îl știm noi, multe spirite s-au încarnat pe alte planete, sub cu totul alte fizionomii, unde au evoluat până în momentul în care acele planete nu mai puteau asigura condițiile evolutive ale spiritelor respective.

Să nu tragă cineva concluzia greșită că la momentul la care spiritul era încarnat pe alte planete, aspectul fizic era același cu cel pe care îl știm noi acum. Acolo, corpurile lor fizice aveau altă structură și fizionomie, în așa fel încât să fie adaptate vieții de pe acele planete.

Poate vă întrebați, de ce am început cu lucruri pe care știința încă nu le-a dovedit? Motivul a fost unul singur, și anume, să atrag atenția asupra faptului că noi evoluăm în timp și spațiu cosmic, evoluția fiind manifestată pe două planuri: fizic și spiritual.

Se poate vorbi de o evoluție fizică deoarece dacă facem analogie între homo sapiens și omul contemporan, deosebirea sunt astronomice. Au existat și deprecierea de ordin fizic. Oamenii înainte de Potop erau vegetarieni.

În Biblie se spune că după ce Dumnezeu a creat femeia și bărbatul, le-a spus acestora următoarele (Facerea 1:29-30):

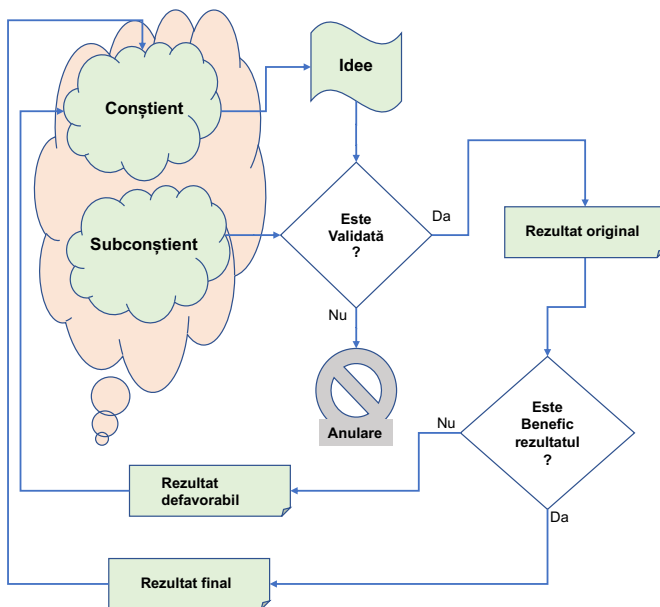
“29. Apoi a zis Dumnezeu: “Iată, vă dau toată iarba ce face sămânță de pe toată fața pământului și tot pomul ce are rod cu sămânță în el. Acestea vor fi hrana voastră”.

”30. Iar tuturor fiarelor pământului și tuturor păsărilor cerului și tuturor vietăților ce se mișcă pe pământ, care au în ele suflare de viață, le dau toată iarba verde spre hrană. Și a fost așa”.

Nu am de gând să fac acum o pledoarie pentru vegetarismul pe care eu l-am adoptat cu 28 de ani în urmă, dar vreau să remarc faptul că au avut loc și schimbări de ordin fizic în existența noastră după renunțarea la vegetarism.

Pe plan spiritual se observă un salt substanțial datorită faptului că spiritele au beneficiat de reîncarnări mai dese. Să ne aducem aminte că Biblia vorbește, înainte de Potop, de medii de viață de 800 - 900 de ani (ex. Matusalem care la 850 de ani a făcut copii).

Dacă la început, eram ființe ”încovoiate spiritual”, deoarece eram ”tineri” locuitori ai Terrei, cu timpul, experiențele ne-au ”îndreptat” coloana vertebrală și am devenit oameni în adevăratul sens al cuvântului.

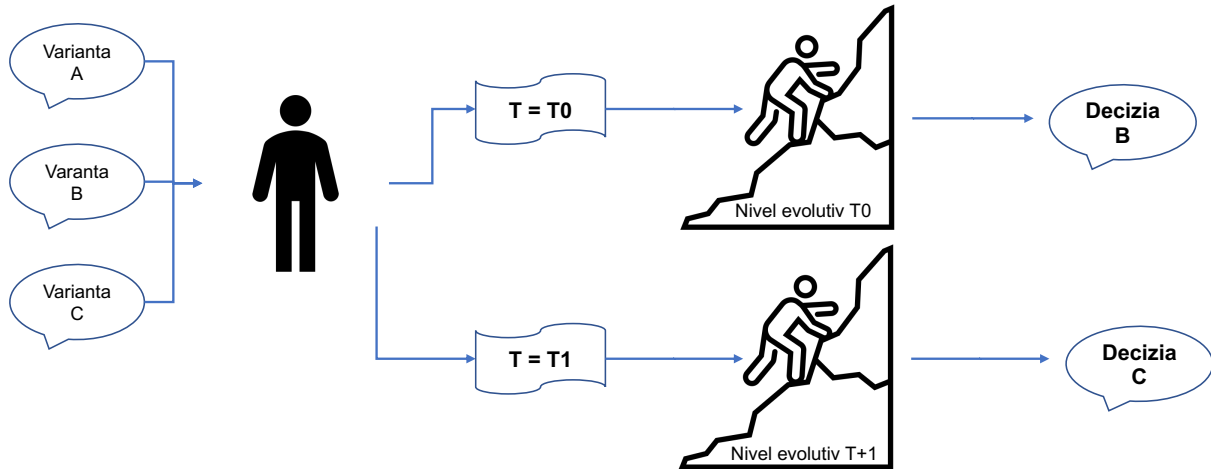
Să încercăm acum să vedem cum deciziile pe care le luăm sunt strâns legate de gradul evolutiv pe care ne aflăm, implicit despre avantajele evoluției spirituale.

Este clar că fiecare pas evolutiv înseamnă un salt decizional. Să nu uităm însă faptul că fiecare dintre noi ia decizii de pe nivelul evolutiv pe care se află la un anumit moment. Trebuie subliniat, deasemenea, faptul că deciziile respective sunt cele mai bune pe care am putut să le luăm în acel moment.

Atunci când luăm o decizie, aceasta este validată de subconștient atât ca și corectitudine, cât și ca oportunitate. Schema de mai sus ne sugerează.

Cine validează deci decizia? Subconștientul care e populat de diferite credințe, emoții și experiențe trecute, reprezentat de Liberul nostru arbitru.

Deci avem siguranța că la momentul T0, atunci când se ia decizia, varianta aleasă este cea mai oportună în raport cu nivelul evolutiv la care se află subconștientul (Decizia B).

De fiecare dată când suntem puși în postură de a lua o decizie, avem în față o serie de variante care corespund, teoretic, dorinței noastre din acel moment.

Puterea de decizie este, în consecință, cel mai important dar primit de la Univers și cea mare putere pe care o avem ca ființe umane aflate pe această planetă pentru a experimenta și evolua.

Liberul nostru arbitru, este factorul care se manifestă cel mai pregnant în faza de a decide ce dorim să creăm în realitatea noastră, el fiind de multe ori considerat o pacoste, pentru că presupune și o mare responsabilitate și se bazează doar pe experiențe dobândite în timp.

Este clar faptul că la momentul T_0 al evoluției noastre cea mai bună decizie pe care suntem capabili să o luăm atunci.

Înainte de toate, trebuie să știm că pentru Univers nu există decizii bune și decizii proaste. Orice alegi îți oferă o experiență din care înveți, prin care evoluezi. Poate că tu crezi că trebuia să fie altfel, dar e un lucru știut: niciodată nu experimentezi ceva întâmplător, ci doar acele lucruri care îți sunt necesare în evoluție la momentul respectiv.

La un alt moment, cu siguranță că vei decide altfel, căci între timp ai mai evoluat, și în consecință vei lua poate "Decizia C", dar nu uita că atunci când ai decis să iei "Decizia B", aceasta ți-a oferit posibilitatea de a învăța ceva ce nu ai fi putut învăța dacă nu ai fi luat acea decizie. În viața noastră pământească, nimic nu e întâmplător și nimic nu e inutil.

De ce la momentul T_1 ai lua, poate, altă decizie? Simplu, deoarece, între timp au apărut noi circumstanțe:

- ai evoluat
- ai câștigat experiență
- ți-ai modificat conținutul dorinței inițiale

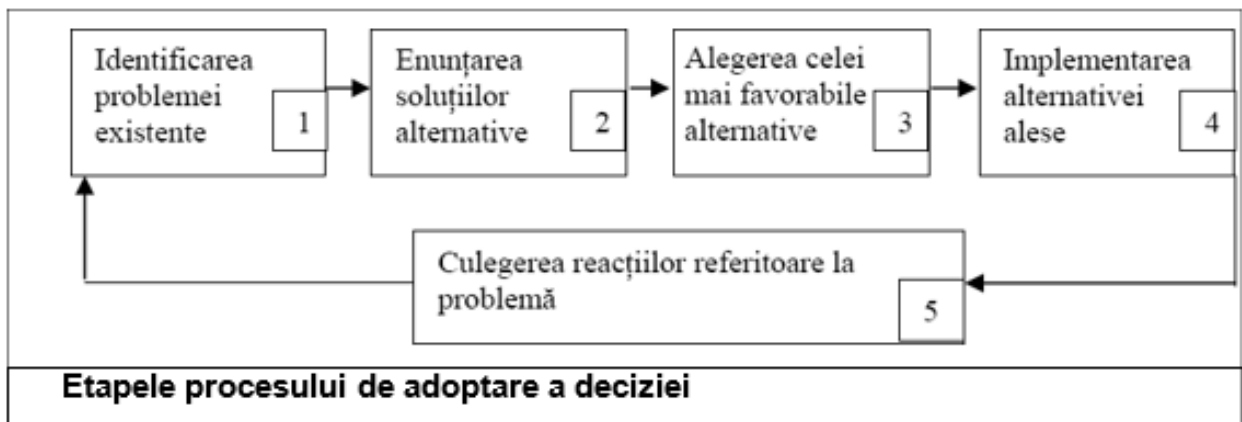
După cum am spus mai înainte, din greșeli aflăm ce să nu facem, așadar indiferent de rezultatul deciziilor voastre asumați-vă consecințele. Deciziile voastre vă aparțin întru totul, astfel, dacă ați greșit asumați-vă și mergeți mai departe. Regrete vor fi și ele dar, amintiți-vă că ele există pentru a vă aduce aminte de moralitatea voastră și de latura voastră umană.

Avem acum o perspectivă mai clară asupra raportului dintre momentul luării deciziei și efectul acesteia. Întotdeauna noi luăm absolut cele mai bune decizii la un moment dat. A evita să luăm o decizie într-o situație anume, ne poate priva de posibilitatea de a învăța un lucru care ne este util în acel moment.

Așa că: "Nu-ți regreta greșelile! Dacă nu le-ai fi făcut, n-ai fi știut niciodată cum e mai bine".

Care sunt etapele unei decizii

Deciziile sunt efecte care se iau în urma unor analize, mai aprofundate sau, din păcate, mai superficiale. Indiferent de cât de mult analizăm, ultimul cuvânt îl are tot subconștientul prin Liberul nostru arbitru.

Totul pleacă de la "Identificarea problemei". Orice problemă poate avea mai multe soluții. Aici intervine "Liberul nostru arbitru" care se găsește la un anumit grad de înțelegere a problematicii, pe baza experiențelor deja trăite.

Se ajunge în final la implementarea soluției, care, inevitabil, generează un feedback pe care îl recepționăm. Acum intervine procesul de învățare. Dacă feedback-ul este pozitiv, totul e OK, dar dacă însă feedback-ul este unul mai puțin mulțumitor, atunci, în subconștient începe analiza.

Noi în decursul vieții am "antrenat" Liberul nostru arbitru să se comporte într-un anumit fel raportat la o situație dată, având ca bază experiențele trecute. Deci dispunem de un

for de comandă care evoluează și el alături de noi. Nu este un "camarad" perfect, dar e deschis la învățare.

Concluzia analizei feedback-ului face ca să identificăm greșeala făcută și să corectăm decizia pe care o va lua Liberul arbitru atunci când acesta va trebui să ia o decizie într-o speță similară.

Când vine vorba de a decide ceva, există trei mari abordări:

- Unii iau o decizie extrem de rapid din două considerente:
 - Nu doresc să intervină mintea, nu vor să intre în analiză, re-analiză... pentru că simt că acest lucru îi aruncă într-un vârtej de îngrijorări și asta îi secătuiește de energie
 - Preferă să facă o alegere greșită decât să stea în nehotărâre, fiindcă preferă să simtă regret, în loc de panică.
- La polul opus sunt cei care nu reușesc să facă aproape nimic pentru că nu se pot decide și amână la nesfârșit alegerea.
- La mijloc sunt cei care întreabă pe toată lumea cum ar trebui să procedeze, ce ar fi de făcut, caută studii de caz, încearcă să descopere răspunsul perfect în reviste, cărți...

Acestora li se pare că e o responsabilitate mai mică în caz că eșuează, atâta timp cât mai multe persoane i-au sfătuit același lucru. E o încercare de a mai "delega" din răspundere, de a nu te simți nevredeț, nepriceput sau chiar stupid (în ochii tăi sau ai altuia). Chiar dacă te consulți cu multă lume (ceea ce e un lucru bun, în unele cazuri) nu lua decizii în funcție de părerea lor. Vorba aceea, nu te duci la culcare deoarece doar doi ți-au spus că ești beat și tu aștepti să apară al treilea care să spună același lucru. Și dacă al treilea nu apare ..., ghinion cum spune sasu.

Dar în tot acest proces își face simțită prezența: frica. E nevoie să identificăm frica din spatele oricărei decizii, frică care ne paralizează și ne face incapabili de a decide. Frica aceasta nu este doar o simplă îndoială sau nehotărâre ca atunci când te afli în fața unei vitrine și te gândești 5 minute ce să cumperi, e ceva mult mai profund, nu îți dă pace și te simți în teroare: "dacă greșesc și decid ce nu trebuie?", "dacă întârzi să decid și pierd oportunitatea?", "dar dacă nu e pentru mine?", "dar dacă e ...?" și în felul acesta eviți să iei o decizie, indiferent care ar fi ea.

Când ești sub imperiul frici nu poți decide nimic. În acest moment considerăm că e mai înțelept să ne eschivăm de la a lua o decizie, de teama eșecului, și în consecință "să mergem la culcare", căci suntem într-un război prea mare pentru noi.

Ceea ce vreau eu să explic este faptul că proverbul în discuție nu trebuie luat sub imperiul unei dileme: dacă mai așteptam puteam evita eșecul, dar e posibil să pierd oportunitatea. NU, proverbul nu ne spune să "măsurăm de două ori și să tăiem odată" (proverb de care mă voi ocupa într-o lucrare viitoare), ci ne spune (vorba lui Lenin): "*învățați, învățați, învățați*" din posibilele voastre greșeli. Poporul mai are un proverb ce trebuie avut în vedere: "orice șut în fund e un pas înainte". Așa că ...

Dintre două emoții negative, o vom alege mereu pe cea care ni se pare mai suportabilă. Poate că tu te plângi mereu că nu știi cum să iei decizii sau nu știi ce să alegi, dar, de fapt, ce faci este că fugi sau că încerci să eviți / amâni cât mai mult posibilitatea de a experimenta iarăși o anumită emoție negativă care a fost distructivă pentru sufletul și psihicul tău la un anumit moment din trecut. Nu vrei să mai treci prin acea stare. Și atunci dai vina pe indecizia ta. E mai ușor așa. Adevăr sau provocare? Această eschivă nu duce la evoluție, ci la stagnare, vorba aceea: "*ce nu a învățat Ionică, nu mai învață Ion*". deci tot refuzând să învățăm din greșeli, vom deveni "Ioni" cu minte de "Ionică". Totul în viață are o logică, dar pe care uneori, pentru că nu o înțelegem, o refuzăm. Așa trebuie interpretat acest proverb.

Nu există decizie fără să îți asumi un anumit risc, desigur, mai mare sau mai mic, în funcție de miza care este la mijloc și fiecare avem un anumit nivel de permisivitate, de acceptare a riscului.

Atunci când luăm o decizie ne dorim de fapt să limităm la minimum șansele de eșec. Să jucăm "safe". Să nu "dăm nici vrabia din mână dar să prindem și cioara de pe gard".

Treaba e că nu prea iese de obicei acest lucru. Nu poți rămâne în confortul obișnuințelor tale și să ai în același timp și o viață palpitantă, o afacere profitabilă, sau să evoluezi într-un fel sau altul. Vine o perioadă când trebuie să pășești curajos în afara zonei tale de confort.

Indiferent din care categorie facem parte, impulsivi, nehotărâți sau reținuți, există câteva criterii de decizie atunci când suntem puși în fața unei alegeri. Astfel:

- Intuiția, instinctul, senzația de bine, liniștea din trup

Dacă atunci când te gândești la o anumită variantă simți liniște în tine, bucurie, încredere, pace, entuziasm, expandare, atunci înseamnă că Sinele tău este mulțumit și de acord cu decizia minții. Dar nu uita să onorezi întâi intelectul tău și să faci o mică cercetare asupra șanselor de succes.

- Experiențe trecute

Dacă citești astfel de articole, sigur ai decis multe lucruri bune în viața ta până acum, ai căutat să te dezvolți, să fii mai bun în ceea ce faci și asta a presupus să faci multe alegeri bune. Care au fost cele mai bune? Cum le-ai luat? În ce stare de spirit erai? Ce decizii greșite ai luat în viață? Cum s-au sfârșit? Cum le-ai "reparat"? De ce au fost greșite? În ce stare erai când ai luat acele decizii? - sunt doar câteva întrebări pe care trebuie să ți le pui, indiferent de feedback-ul primit.

- Decide...în scris, căci totul este mult mai clar atunci când este scris negru pe alb Răspunde în scris la toate întrebările pe care ți le-am adresat în articol. Scrie clar opțiunile, ce vrei să obții, avantaje și dezavantaje, precum și care sunt valorile tale de la care nu vei abdica niciodată, care este viziunea asupra vieții tale? Ce s-ar putea întâmpla în cel mai bun caz și în cel mai rău caz? Pe cine mai impactează decizia ta?

- Perspectiva ziarului
Dacă mâine ar apărea pe prima pagină a ziarelor o știre despre ce ai ales să faci, ai fi mândru de alegere?

- Perspectiva morții
Moartea e un teribil agent al autenticității. Dacă ar fi să mori mâine, ai lua decizia cu care te frământă? Ai lăsa să scape această șansă de a te simți viu, la masa de joc a vieții?

- Precauție versus curaj
Dacă ai fi foarte precaut ce ai face? Ce ai pierde? Dacă ai avea curaj nemărginit ce ai alege? Ce ai câștiga? Cum ți-ar schimba asta părerea despre tine?

Observăm că toate aceste întrebări nu fac altceva decât să te aducă pe tărâmul Dezvoltării personale, intrând în zona NLP-ului. De fapt răspunsul la întrebări vin să ajute Liberul tău arbitru să extragă esența feedback-ului pentru a putea trage învățămintele atât de necesare evoluției. Sursa evoluției este învățarea din greșeli. De aceea trebuie să îți pară rău de ce nu ai făcut, decât de ce ai făcut.

Singura constantă este schimbarea, iar nevoia de certitudine este un factor major de stress. Doar că nimic nu este 100% sigur. Chiar dacă faci cea mai corectă alegere și ești mulțumit pe moment, e posibil ca peste o perioadă de timp să înțelegi că e o alegere care te restricționează, care nu e chiar ceea ce îți doreai, pentru că circumstanțele se schimbă, tu te schimbi, totul este într-o continuă schimbare.

Obişnuiește-te cu ideea că nu ai să iei toate deciziile corecte în viața asta. Acceptarea are mereu un rol important în toate aspectele vieții noastre. Doar alege cu integritate, cu curaj, cât poți tu mai bine, cu datele pe care le ai atunci la dispoziție. Așa cum Dr. Kulbatski spune: " Dă-ți voie să fii un om care, la fel ca noi toți ceilalți, face greșeli".

La final totul se reduce la încrederea în tine și încredere în Univers.

Dacă ai încredere în tine și știi că te poți descurca în orice situație, că ai un psihic puternic, că nu te lași dărâmat de orice încercare a vieții, atunci poți trăi cu orice decizie iei. Ce îți trebuie ca să poți aborda viața așa? Flexibilitate, curaj, concentrare, iubire de sine, compasiune, dar și un spirit ludic, să îți placă să joci jocul vieții.

Când nu îți dai voie să greșești, când te omoară perfecționismul sau te evaluezi pe tine doar prin prisma judecăților celorlalți, pierzi toată distracția trăirii vieți adevărate, trăiești mic, chircit, speriat, nu ai cum să evoluezi, să atingi următoarea etapă de evoluție din

viața ta. Ești total înafara fluxului vieții, nu “curgi” frumos, rămâi blocat, ca o apă stătută care începe să miroase urât și să se adune broaște.

Cred că pledoaria mea poate fi utilă cuiva. Un lucru e cert, cât trăim învățăm, cât trăim suntem supuși greșelilor, cât trăim nu trebuie să uităm că Universul ne ajută să devenim mai buni și, mai ales, mai înțelepți în luarea deciziilor.

Și mai e o problemă, o frână în luarea unei decizii: comoditatea. Comoditatea este inamicul tău nevăzut. Dar nu te lupta cu el pentru că e ca și cum s-ar bate mâna ta stângă cu mâna ta dreaptă.

Învingeți comoditatea și frica și pășește înainte pe drumul evoluției. Indiferent de ce decizii vei lua acum, fi sigur că mâine vei lua altă decizie, dar numai dacă ai înțeles de ce decizia ta de azi a fost încununată de mai puțin succes.

Succes.